

MÓJ MAŁY
FRANCUSKI ŚWIAT

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do języka francuskiego w szkole podstawowej dla I etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska
Agnieszka Dołęga
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat :

Liczmy już do 100.

Klasa

3 czas trwania: 45 minut

Cele ucznia

- liczy wprzód do 100
- zadaje pytanie Combien de + rzeczownik w liczbie mnogiej
- przepisuje liczebnik według wzoru

Metody i techniki

liczenie, odszukiwanie, pytanie- odpowiedź, wpisywanie wyrazów

Formy pracy

praca zespołowa, praca w parach, praca samodzielna

Środki dydaktyczne

bębenek, miarka krawiecka, pakiet 2 pudełek na parę uczniów z piłeczkami
lub fasolkami, karta pracy : ćwiczenie z lukami

Opis przebiegu lekcji**Rozgrzewka**

przypomnienie liczebników 1-70

Nauczyciel proponuje powtórzyć liczebniki 1-70, które już znają. Prosi uczniów, aby stanęli w kole. Nauczyciel bierze bębenek do ręki i w regularnym rytmie w niego uderza. Uczniowie mają za zadanie głośno liczyć uderzenia. Czasem nauczyciel rozpoczyna kolejne tury, np. od 40, 50 lub 60. Następnie przekazuje bębenek kolejno któremuś z uczniów.

Faza wstępna

Nauczyciel wyjmuję tradycyjne miarki krawieckie lub papierowe do 100 centymetrów. Rozdaje je i prosi, aby uczniowie pokazywali wskazane przez niego lub siebie ponumerowane płytki o długości 1 cm. Nauczyciel także pokazuje płytki i liczy razem z uczniami dziesiątkami. Ponieważ rozszerza się zakres liczenia (80, 90, 100), dzieci kolejno milkną, ale nauczyciel kontynuuje. Istotnym jest, aby dzieci mogły wsłuchać się w brzmienie liczebników. Nauczyciel proponuje liczyć jeszcze raz dziesiątkami od początku. Robi to jeszcze kilka razy. Dzieci stopniowo włączają się we wspólne liczenie (Gruszczyk- Kołczyńska, 2010: 198). W kolejnym ćwiczeniu uczniowie nadal mają w rękach taśmy krawieckie. Nauczyciel podaje liczbę, a zadaniem uczniów jest

odszukanie jej na taśmie. Po chwili zapisuje ją również na tablicy. Czynność jest powtarzana kilkakrotnie.

Faza ćwiczeń

Następnie nauczyciel przypadkowo dobiera uczniów w pary i przekazuje im pakiety. Zadaniem jednego ucznia jest wybrać tyle, ile chce pićeczek i fasolek, włożyć do pudełka i policzyć je. Jednak nie mówi, ile tych rzeczy znajduje się w pudełku. Drugi uczeń otwiera znowu pudełko i zaczyna liczyć jego zawartość. Pierwszy uczeń zadaje pytanie, na przykład Combien de + rzeczownik w liczbie mnogiej (tamże 197). Po odliczeniu do końca drugi uczeń podaje liczebnik z rzeczownikiem w liczbie mnogiej. Ćwiczenie to jest powtarzane kilkakrotnie. Nauczyciel może zmodyfikować to zadanie proponując zmianę partnerów.

Nauczyciel pokazuje uczniom planszę z zapisem liczebników od 60 do 100, a następnie plansze z zapisami całych form liczebników (np. 63, 72). Pyta, czy coś jest odmiennego od pisowni w języku polskim. Uczniowie lub on sam zwraca uwagę na stosowanie myślnika w pisowni. Rozdaje karty pracy z liczebnikami od 60 do 100, w których brakuje jednak pełnych zapisów, na przykład 64 (soixante-...), 85 (quatre-vingt-...). Zadaniem uczniów jest uzupełnić luki wyrazowe.

Faza podsumowań

Na zakończenie zajęć nauczyciel proponuje jeszcze zabawę sprawdzającą znajomość nabytych dziś umiejętności. Proponuje ustawienie się gęsiego i tłumaczy, że każdy z uczniów to wagonik pociągu, który ma swój numer (tamże 199). Zależnie od ilości uczniów w klasie można poinformować, że pierwsze wagoniki się popsuły. Numeracja zaczyna się więc na przykład od cyfry 62. Nauczyciel jako lokomotywa zatrzymuje się i informuje:

le wagon numéro 67, c'est ta dernière station! Au revoir! Uczeń z numerem 67 wysiada. Inne dzieci mu machają na do widzenia. Zabawa jest kontynuowana.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel języka francuskiego realizuje też na zajęciach treści podstawy programowej z edukacji matematycznej dotyczące mierzenia długości odcinków. Lekcja jest dostosowana do uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki oraz z zespołem ADHD. Udzielając informacji zwrotnej uczniom z deficytami należy odnieść się do dostosowań w zakresie ich dysfunkcji, np. w przypadku ucznia z ADHD można użyć tak zwanych żetonów pożądaných zachowań. Dla uczniów zdolnych nauczyciel przygotowuje grę logiczną wymagającą zarówno umiejętności liczenia do 100 (lub ponad), jak

i umiejętności efektywnego rozwiązywania problemów, na przykład mają za zadanie kupić prezenty dla kilku osób, pamiętając zarówno o ich preferencjach, jak i swoich budżetach.